

Är känslor viktiga för präster och diakoner?

Alla drabbas av sorg men några fastnar i droger.

Personal inom svenska kyrkan drabbas liksom alla andra av sorg under livets gång. Man drar sig tillbaka, ber och söker svar, men vid en viss tidpunkt kan sorgen övergå i ett fysiskt lidande varpå även prästen och diakonen letar sig till vårdcentralen och läkaren. Prästyrket finns med bland de mest stressiga yrkena i försäkringskassans rapporter. Där stress förekommer finns ofta sömnbesvär. Där sömnbesvär förekommer dyker ofta en rad andra problem upp som kategoriseras som psykiska problem. Sträckan mellan sorgens inledning till att prästen blir diagnostiserad av en läkare som psykiskt sjuk, är tyvärr inte lång. Fastän prästen är långt mer kompetent inom sorgkunskap och psykisk rehabilitering, är läkaren i ett psykiskt överläge. Men läkaren litar inte ens på sin egen erfarenhet utan rättar sig efter Socialstyrelsens riktlinjer tillsammans med formulär som patienten själv får fylla i – formulär som läkemedelsbolagen har tagit fram i syfte att öka försäljningen.

Eftersom prästen själv fyller i svaren om sitt eget välbefinnande, förstärker detta prästens uppfattning om sin sjuklighet och sitt hjälpbehov. Läkaren övertygar ibland prästen med hjälp av pedagogiska planscher om att hjärnans nivåer av serotonin är i obalans. Vem kan i denna stund ifrågasätta detta? Det är inte möjligt att både ta in den hypotes som läkaren pratar om och samtidigt förstå den komplicerade problematik som prästen bär inom sig där sorgen brottas med intellektet, självömkan och tankar om livets ändlighet.

Resultatet blir en katastrof för prästen och församlingen. Läkaren skriver ut SSRI men beskriver sällan självmordsrisken eller problematiken kring att avsluta medicineringen, dvs. att utsättningssymtomen ibland är så starka att prästen kan behöva hjälp från omgivningen. Prästen får inte heller reda på att den empatiska förmågan reduceras. Man bryr sig mindre, inte bara om sin egen sorg (vilket kan kännas positivt), utan även om hela sin omgivning, sin familj och sin församling. Patienten har dock sällan förmåga att se de negativa konsekvenserna. Att bryr sig mindre och att ta mindre ansvar är ju snarare en väsentlig del av den antidepressiva effekten.

Who Cares in Sweden är en svensk dokumentär i tre delar som handlar om riskerna med SSRI och kan ses gratis på Internet. Det krävs mer forskning men filmerna tar upp något som länge har tystats ned i Sverige. Var gärna med och sprid kunskap om filmerna och stoppa den korruption som idag omöjliggör en säker hantering av mediciner. Är du läkare, anhörig eller patient? Har du erfarenhet av korruption eller av att bli motarbetad? Lämna tips till: www.artimus.se/slussen

“Who Cares in Sweden” tillägnas en framtida svensk psykiatri, fri från korruption där staten tar ansvar över läkemedelshanteringen. Denna text är publicerad på artimus.se och kan laddas ned och skrivas ut. Sätt gärna upp den på anslagstavlor i affären, på din arbetsplats eller i din skola!

OBS!

Det kan vara livsfarligt att tvärt avsluta en medicinering. Konsultera alltid läkare och ta hjälp av vänner och familj.